

EL 9 NOU

Mig any després que Sant Celoni fes el referèndum per saber què pensaven els ciutadans sobre l'Àrea Residencial Estratègica (ARE) de Can Riera de l'Aigua, el govern de Madrid es despenja dient que denega l'autorització a l'Ajuntament per fer la consulta popular. L'argument principal del govern espanyol és que es tracta d'un projecte supramunicipal on, en conseqüència, els habitants del poble hi tenen poc a dir.

D'entrada sobta que una

El govern central arriba a misses dites

decisió governamental que n'invalida una altra de municipal arribi gairebé sis mesos després que es fes amb tota normalitat la consulta que impulsava l'Ajuntament celoní. En aquesta ocasió, la desautorització del govern de Zapatero no té cap mena de conseqüència i no canviarà el destí de res. Però una

desautorització tan dilatada en el temps podria haver tingut en altres casos unes conseqüències nefastes.

No és el propòsit d'aquest editorial dir, ara, mig any després, si a les 11 hectàrees de Can Riera s'hi havien de construir 550 habitatges a més d'equipaments i zones verdes. Ni tampoc de qües-

tionar si la qüestió portada a consulta popular era de caràcter supramunicipal o eren els habitants de Sant Celoni els que ho havien de decidir tot sols. Totes dues qüestions han estat i encara són matèria d'un altre debat.

Però davant d'aquesta negativa del govern espanyol a donar valor a la consulta

popular de Sant Celoni, apareixen dubtes seriosos que aquesta sigui, després de mig any, una decisió encertada.

Perquè, per exemple, si el resultat de la consulta popular sobre Can Riera de l'Aigua, contràriament al resultat que finalment hi va haver, hagués estat positiu, ja es podrien haver fet passos endavant que ara serien molt complicats de desfer. I la responsabilitat d'aquesta decisió no seria del govern local, sinó que seria del govern de Madrid per haver actuat tard. D'això se'n diu arribar a misses dites.

El soterrament de la ronda Nord és mèrit del PSC i d'ERC

Josep Pujadas

Alcalde (PSC) de Granollers fins a 2004

Divendres, Isabel Alcalde, portaveu del Grup Municipal d'ERC a l'Ajuntament de Granollers, publicava en aquest diari un article titulat *La ronda Nord de Granollers, objectiu assolit* al qual voldria al·ludir.

He de dir que acostumo a valorar de forma positiva el to, volgutament didàctic, que acostuma a fer servir en les seves intervencions. Trobo que està bé.

No està bé, però, en opinió meua, voler atribuir a ERC a Granollers uns mèrits que no li corresponen en solitari. Cada cop m'agrada menys aquesta voluntat, tan freqüent en política, d'altra banda; és com voler que el focus il·lumini ni que sigui fora de temps als qui suposadament han fet o deixat de fer tal o qual cosa.

Que ERC a Granollers reclami un paper protagonista en la solució final que s'ha adoptat en la construcció de la ronda Nord, em sembla just, ja que formava part dels governs de la ciutat que hi varen treballar.

No és cert ni que "l'autèntic promotor del projecte de soterrament que finalment s'ha portat a terme fou ERC de Granollers" ni que "quan ERC va proposar el soterrament de la via es va quedar sola". Tampoc ho és l'afirmació que "ERC va haver de lluitar tota sola contra actituds de desinterès per part del PSC".

És una manera ben curiosa i gens afortunada de valorar el treball al si dels governs de coalició a l'Ajuntament que hi ha hagut entre el 1996 i 2007.

La història, efectivament, va començar a mitjans del anys noranta. La ronda Sud s'inaugura els primers mesos de 1995, i el PSC no torna a tenir responsabilitats de govern fins a l'any 1996; des d'aquesta data el govern municipal pressiona/insisteix al Govern de la Generalitat de CiU, per tal que es redacti el projecte de construcció de la ronda Nord i es doti pressupostàriament.

El maig de 1999 el Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat presenta a l'Ajuntament un estudi tècnic amb diferents alternatives de traçat de la ronda Nord i posa de relleu el seu poc interès a soterrar-la en el seu tram urbà entre Can Mònic i Can Calet a les Franqueses.

El govern de coalició que neix de les eleccions municipals de 1999, format per 11 regidors del PSC i 2 dos d'ERC, analitza les alternatives de traçat, encarrega l'estudi d'una alternativa amb un tram soterrat i busca l'acord amb els municipis pels quals discorren les rondes a més del de Granollers: Canovelles, les Franqueses i la Roca.

motiva que la iniciativa del govern municipal s'adreci, també, a aconseguir el suport del Parlament (ja que CiU governava en minoria, però amb el suport del PP), i a constituir una comissió tècnica formada per la Generalitat, l'empresa encarregada de redactar el projecte constructiu i tècnics dels ajuntaments implicats, per tal que sigui aquesta qui aportari el seu dictamen tècnic a l'entorn de les diferents alternatives.

En alguna altra ocasió ja he indicat la importància de les conclusions de la Comissió Tècnica: no només va avalar les possibilitats tècniques de fer la ronda amb un tram soterrat, en contra de determinades opinions tècniques i polítiques que s'hi mostraven contràries, sinó que va concloure que l'opció soterrada era la millor des del punt de vista de la qualitat de vida ciutadana i del respecte al medi ambient.

Certament la postura majoritària del Parlament de Catalunya i el canvi de Govern a la Generalitat, que va tenir lloc a finals de 2003, van permetre que la Conselleria de Política Territorial i Obres Públiques –i de forma ben particular, el conseller Nadal– fessin seus els plantejaments municipals, i tot i que l'obra ja havia estat adjudicada i iniciada, es refés una part del projecte. I els seus resultats són a la vista, ja que com diu Isabel Alcalde "és de la satisfacció de tothom".

Aquestes poques ratlles resumeixen molt una feina d'anys i de força gent –tècnics i polítics–, feta amb rigor i tenacitat i que, a més, es pot seguir amb tot detall si hom repassa les hemeroteques i videoteques dels mitjans de comunicació locals.

Ja se sap que els èxits tenen molt padrins, cosa que no passa mai quan hi ha algun problema.

No voldria pas acabar sense fer una referència a la ronda Sud i a la que sembla ser una invitació al treball conjunt (d'altra manera no es podria interpretar l'expressió "Som-hi?"): els prop de 15 anys de funcionament de la ronda Sud han posat de relleu alguns problemes que s'han de poder abordar i resoldre, comptant que ja està en funcionament tot l'anell de circumval·lació de l'àrea de Granollers i que la construcció d'unes calçades laterals de l'autopista poden servir per ajudar a disminuir el trànsit per la ronda Sud.

La ronda Nord travessa soterrada el tram entre Can Mònic i Can Calet

No està bé voler atribuir a ERC a Granollers uns mèrits que no li corresponen en solitari

Amb l'alternativa de soterrament estudiada i argumentada, l'Ajuntament fa les seves aportacions al projecte (que són conegudes i que he comentat en altres articles), i les comença a gestionar davant la conselleria de Política Territorial i Obres Públiques.

La negativa del Govern de CiU a la Generalitat d'assumir una ronda Nord amb un tram soterrat